

1830 - 1839.

Na de afscheiding der Zuidelijke provincies begint voor Limburg een nieuw tijdperk. Met uitzondering van Maastricht en St. Pieter komt Limburg in deze tijd onder Belgisch bewind en wordt vanuit Hasselt bestuurd. Na het uitbreken der revolutie te Brussel op 24 augustus 1830 werd op 24 september 1830 te Brussel onder de naam commission administrative een voorlopig bestuur ingericht. Op 26 september wordt de naam vervangen door gouvernement provisoire.

Op 28 september 1830 wordt door het gouvernement uit zijn midden een comité central gevormd, belast met de uitvoering der genomen maatregelen.

Na de onafhankelijkheidsverklaring van België op 4 oktober 1830 wordt op 16 oktober 1830 door het gouvernement provisoire te Brussel, baron de Loëx tot gouverneur van Limburg en H. de Brouckère tot gouvernementscommissaris van het arrondissement Roermond benoemd.

Nadat het nationaal congres zich definitief heeft geconstitueerd (11 november 1830) legt op 12 november 1830 het uitvoerend bewind zijn macht in handen ervan, maar verwerft van het congres het uitvoerend bewind.

Op 11 februari 1831 wordt de constitutie van 7 februari gepromulgeerd.

Op 24 februari 1831 benoemt het congres op voorstel van het gouvernement provisoire een regent (baron de Surlet de Chokier).

Op 25 februari 1831 treedt het gouvernement af en neemt de regent het bestuur over.

Tenslotte zijn na de overgang van de vesting Venlo, alleen Maastricht en St. Pieter Nederlands gebleven.

Op 4 juni 1831 wordt bij besluit van het nationaal congres de Prins van Saksen Coburg tot koning der Belgen uitgeroepen en op 24 juli ingehuldigd, nadat de regent zijn waardigheid in handen van het nationaal congres had neergelegd.